

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. свят.) о 5-ій годі по полудні.

Редакція і Адміністрація: вулиця Чарнецького ч. 12

Письма приймають ся лише франковані.

Рукописи звертають ся лише на окреме жаданя і за зложеном оплати поштової.

Рекламації незапечатані відлягають ся від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції днешнікі пасажа Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90

Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

(Криза на Угорщині а Цісар. — Непокій в Хорватії. — Розчароване короля Петра сербского. — Російська демонстрація проти Турецьких і ситуація на Балкані. — „Прапорець“ проти кн. Фердинанда.)

О скільки із великих вістей з Угорщини можна зрозуміти ситуацію, то виходило би, що ліберальна, доси найсильніша партія на Угорщині, готова станути до борби против опозиції. Всі розважніші політики угорські признають тепер, що поступоване опозиції загнало Угорщину в безвихідне положення і що тепер трудно буде собі дати раду, однак же треба опозиції сьміло заглянути в очи. — Є. Вел. Цісар побуде на Угорщині всего лиш десять днів, бо в кінцем місяця мусить вертати до Відня на повитаня англійского короля, але в будапештеньських кругах політичних мають повну надію, що мимо так короткого часу монархі удасть ся щасливо залагодити справу, позаяк всі чинники будуть всіма силами причиняти ся до того та й опозиція мабуть не буде робити труднощій. — Можна припускати, що дуже поважна ситуація на Балкані і повага монарха вплинуть на Мадярів на стільки, що

они в теперішню пору не схотять нарушувати єдності армії, котра в кожній хвилі може за потребувати одностайного проводу і однакової команди. Тепер не пора укладати нову, мадярську команду та учити її в армії, котра в переважній часті зложена з вояків не мадярської народности.

Впрочім заводжене нової команди мадярської в армії нарбило би ще лиш більше заколоту і непокоїв. Нині н. пр. в Хорватії скоро лиш де вивісять угорську хоругву, то вже настають розрухи, ось як то було ві второк в селі Запресвч коло Загребу, де на двірці в день уродин Цісаря вивішено мадярську хоругву побіч хорватської. Зараз збігло ся яких 600 до 800 селян і зажадали усунення хоругви, а коли того не зроблено, они напали на стачію і самі її здерли. Жандармерія, уставлена перед двірцем, стріляла 11 разів до селян і 2 убили на місці, 7 ранили тяжко, 1 з них опієся помер, а 20 людей зранила легко.

Сербський король Петро мабуть лагодить ся вже покидати Сербію. Він, здаєсь, не сподіває ся, що дістане ся під опіку тих, що убили его попередника, та що буде мусів то робити, що они ему скажуть. Після вістей, які одержали деякі віденські газети з Білграду, виходило би, що в Білграді заносить ся на нову катастрофу. Убийники послідного Обре-

новича стали ся диктаторами в Сербії, а в Білграді єсть нині міродайне офіцереке касино а не королівска палата. В корпусі офіцереким мало прийти до роздору, бо офіцерам, що не належали до заговору, замикають аванс, уважаючи їх за небезпечних яко прихильників давньої династії. Камарілля офіцереке усуває так само і цивільних урядників, котрих уважає за небезпечних для себе. Супротив сего всего стоїть король Петро безсильний; він не має ні приятелів ні прихильників а окружений лиш самими заговірниками і убийниками. Серед таких обставин нікого не здивує, що король мав вже дати ся почути з тим, що готов подякувати і виїхати із Сербії. Впрочім в білградських кругах зачинають вже говорити, що король Петро скорше чи пізнійше стане ся жертвою офіцерекої камарілли. В кругах офіцереких зачинають вже явно говорити, що треба буде покликати на сербского короля черногорского князя. Кажуть навіть, що вже їздила депутація з тим предложенням до князя і він на то згодив ся. Як би й не було, а Сербію вже здаєсь нова криза. Король Петро готов покинути Сербію і навіть сказав вже перед кількома днями, що жадує того, що станув на сербській землі, бо він проживаючи доси за границею, не розуміє ся на інтригах заговірників.

5)

ВОСНА І ГЕРЦЕГОВИНА

(Після Прайндльсбергер.-Мр., др. Вальтера, Реннера, Делі і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

Найважнішою характеристикою сего доісторичного села на палях єсть глиняна посуда, яку тут знайдено. Она вся ручної роботи, але лиш дві знайдено майже зовсім цілі: сине горнятко з маленьким круглим ушком і червоно-брунатний тигель форми притятого стержка з діркою на дні та ві слабо визначними прикрасами на боках. Дірка на дні не вибита случайно, але очевидно зроблена для якогось ужитку, бо ві береги зовсім рівні і так були випалені. Ся обставина як і форма тої посудини наводять на здогад, що то був тигель до топлєня металів; виходило би з того, що давні жителі села на полях коло Рінача знали вже металі і уміли їх перетоплювати та вилити з них великі предмети. Материял прочих черепів показує в середині зерна вапняка; они лиш слабо випалені, а коли переломити, то на переломі показують три верстви, одна в середині чорна, а дві, з обох боків червоні. Здає ся, що того рода посудину випалювано в той спосіб, що не лиш обкладаю з верха огнем, але кладено грани й до середини; в той спосіб глина з обох боків випалила ся на червоно, але в середині лишала ся ще не випа-

лена і обкопчена від диму верства. Черепи знаходять ся сині, брунатні, чорні, жовтаві і червоначі, а на декотрих знаходять ся великі окраси, роблені в дуже простий спосіб. Крім того знайдено одну розбиту а дві цілі важки, уживані при ткацких вартатах. З металевих річий знайдено мідяну плитку, котра очевидно служила за прикрасу до чогось, бо з одного боку має дві маленькі нюти як би на то, щоб її до чогось прибити а з другого боку по середині горб а довкола него вирізане колесо. Крім того знайдено мідяну а може бронзову, а малою домшкою цини обручку карбовану зверху.

На кладовищі або в т. зв. місті померших коло Сзераїи, довгим на 60 а широким на 34 метрів розкопано яких 500 гробів, котрим буде яких 2500 літ. В одних з тих гробів знайдено кістяк людський, в других лиш попіл з сжалених труців, а посеред того кладовища відкрито місце, де палено трупи. Крім того знайдено в гробах множество великих річий, які давано помершим до гробу, так н. пр. великі річи з заліза, бронзу і срібла, відтак з бурштину, скла, каменя, кости і глини, а зі зброї мечі і ножі подібні до штилетів. Зелізні мечі суть криві і мають вістре лиш з одного боку. Найбільше знайдено бронзових річий і они найважніші а скляних пацьорок знайдено в поодиноких гробах по 1000 штук.

Але іди в дальшу дорогу. На другий день десьвіта побачив я долину коло Цазина, головного міста давного турецького погранича на півночі. Посеред хороших горбів піднімає ся крістоць, але ві видко ще лиш в зарисках.

Колись давними часами приїжджав сюди на літо єпископ з Кніна; але тоді діялось ще добре а нині може тут перебувати хіба лиш за власні гроші. Цазин має нині красний будинок судовий, в котрім мешкає начальник повітовий родом з Угорщини. Тут єсть також школа садівництва, в котрій учитель також родом з Угорщини приучує Турків, як плекати садовину і як робити в городі.

Поправді сказавши, чує ся чоловік в сїм повіті, де все магометанське, як у себе дома. Віра тут не стає на перешкоді, а сильна воля, честність і тверезість тутешних людей потягають до себе. В Європі часто дорікають магометанам, кажуть, що они ліниві, противні поступови, що по часті й запивають ся, коротко сказавши, що то нужденний нарід. А межі християнським граничарем а жителем Країни не виджу ніякої різниці. Тутешний Турок працює досить, але годі жадати від него, щоб він по кільканайцяти роках господарив зараз як з квачки. Поступ видко вже у всім і в тутешнім народі.

З Цазина поїхав я до міста Петь¹⁾, що лежить в найдикшій закутані Країни, в стороні, де в 1878 р. вела ся послідна борба з ворохобниками. Яж приїхав вже пізно вечером і переночував тут в касарні жандармерії а на другий день десьвіта виїхав ся зараз в дальшу дорогу до Тодорова і Кладуші, якраз того місяця, де закінчила ся окупаційна війна. Тодорово звало ся давнійше Новіград. Як всі

¹⁾ Попереду в заголовку хібно видруковано „Пень“ замість Петь.

На всякий десяток коо даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в сантиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2-10	2-20	2-30	2-40	2-50	2-60	2-65	2-70
на 3-кгр. по- сылку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатські срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (цеянку), то есть гірську траву і ябіже; що тільки попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тільки незначно зуживають ся і мовольну роботу хлібороба на половину легшу роблять. Приятна, легка робота на полі справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тільки карпатськими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені в англійської сталі дуже добре жнуть ябіже і легко перебивають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запам'ятати нашу адресу. З поштенем:

Александр Попач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стотаришене зареєстроване в обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрації, за предложенем документів виказуючих достаточну гіпотечку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членський вносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 в 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентує на 4% . Сума вкладок на 1256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивиденду для членів, частию на публичні добродійні цілі: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цілі роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦІЯ в справах позичок уділяє Дирекция і агенти.

Головна агенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошеня виключно лиш ся агенция.

СТЕЛЯ

найновіший інструмент сальонний швейцарський, самограй, ноти металеві без гачиків в різних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийська (готель французский).